

Información RURAL

VOCEIRO DA FEDERACIÓN RURAL GALEGA - FRUGA

Ano o - nº Febreiro de 2010

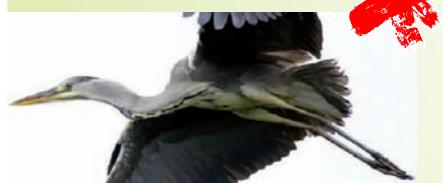

Imaxe da comparecencia da Xunta Directiva perante o plenario da Asemblea Constituinte da FRUGA

Contidos

O noso monte: moito mais que madeira.
Páx. 3

Nace a Plataforma en defensa das UXFOR.
Páx. 4

Ás voltas coa ZEPA na Límia
Páx. 5

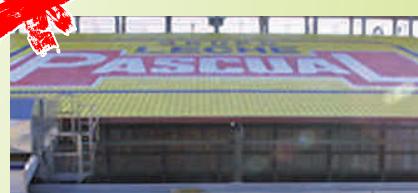
A Xunta recorta as axudas para a cria en extensivo de razas autóctonas.
Páx. 6

Curso de Fertilización e Poda no Baixo Miño
Páx. 8

Documentos para o debate: da comercialización, a crise e a globalización.
Páx. 9

FRUGA denuncia a volta ás prácticas caciquís do PP
Páx. 11

FRUGA
FEDERACIÓN RURAL GALEGA
VOCEIRO DA FEDERACIÓN RURAL GALEGA
Telf. 981 558 172 - Fax: 981 558 173
frugagaliza@gmail.com • www.fruga-galiza.org

Onde estamos

- FRUGA Compostela
Rúa Varsovia
Área Central Local 33-A
1º Andar • Compostela
- FRUGA Xallas
Rúa Pontevedra, 9, entre chao • Santa Comba
- FRUGA Costa da Morte
Local CIG - Rúa O Son, edif. Anmafra, s/n • Cee

- FRUGA O Ribeiro - Local CIG
Praza Samuel Eján s/n • Rivadavia
- FRUGA Lugo
Carril dos Índios, 3, entre chao • Lugo
- FRUGA Deza
Local CIG - Rúa Areal, nº1,1º • Lalín

FRUGA Ferramenta para un agro galego con futuro

Quer ser un instrumento
eficaz na defensa dos
sectores produtivos do rural
da Galiza, tendo o País como
único referente

O desenvolvemento da Asemblea foi seguido con atención pol@s mais de douscent@s asistentes

O pasado 28 de Novembro celebrouse a Asemblea Constituente da Federación Rural Galega – FRUGA, froito da converxencia de distintas asociacións do rural galego que, desta maneira, xuntan esforzos e sinerxias cara non xa só ofertar mellores e más eficientes servizos aos seus asociados e asociadas, senon mesmamente desde a unidade defender con firmeza e contundencia os intereses dos homes e mulleres do rural, profesionais da agricultura, e mesmo a organizar e pór ao servizo da sociedade as aportacións de todas aquellas persoas que, non sendo activos e activas da agricultura, teñen no seu haber coñecimentos, experiencias e, por riba de todo, amor e paixón polo País e polo seu agro. A cita de Novembro supuxo, por unha banda, a culminación dun proceso iniciado un ano atrás e, ao mesmo tempo, o principio doutro no que teñen cabida non só asociacións e agrupacións, tamén as persoas que a título particular queren facer parte do proxecto aglutinador do agrarismo nacionalista.

Así na asemblea de Lugo tomaron a palabra compañeiros e compañeiras dos distintos sectores produtivos, así como dos Comités de Apoyo que tomaron a decisión de acompañarnos no noso camiñar. Deste xeito expuxéronse propostas, fixeron análises e tiraronse conclusións chave para iniciar o traballo en sectores como o leite, a producción de carne, a producción hortícola, o viño, o monte, ...que terán a sua continuidade no traballo diario da propia FRUGA como nas distintas asociacións que dela fan parte.

Así é como cada un e cada unha de nós desde o noso lugar teremos que cumplir co noso traballo e o noso compromiso para que se faga realidade o noso anejo dun agro galego vivo, activo e dinámico, empregador de mozos e mozas, ao servizo dun país que require del para alimentarse e ser mais país, no que as relacións comerciais sexan mais xustas, os alimentos mais sanos e, con isto, conquerir un agro con futuro para Galiza. ■

A ORGANIZACIÓN NECESARIA

Xurxo Álvarez - Presidente de FRUGA

Estamos a viver un momento político especialmente crítico para o rural galego. Temos que lamentar que o actual conselleiro, Samuel Juárez, non mira para os problemas do rural, que cada vez son máis. O tempo que leva na Xunta é suficiente para que saiba onde se meteu, polo que hai que perdirlle que se poña as pilas, que deixe de palabras e pase á acción. Así podemos decir que hai problemas sectoriais que afectan directamente ao económico (temos o leite, a pataca, a carne, a ZEPA na Limia...) e logo hai unha serie de leis que aprobaron o anterior goberno, como as Uxfor ou o Bantegal, que son cousas básicas que se levan reivindicando no sector dende hai moitos anos, e que o Partido Popular pretende desmontar a toda costa.

Por iso, unha vez que se puxeron en marcha, e vendo que eran necesarias para artellar un rural con futuro, deben aplicalas, e non metelas non caixón do esquecemento.

**A FRUGA
aspira a ser
determinante
na solución dos
distintos
problemas que
nos afectan**

A FRUGA aspira a ser determinante na solución dos distintos problemas que nos afectan, ou, polo menos, seremos o altofalante que lle falta hoxe ao rural da Galiza. Dende os problemas que sofre o labrego como produtor ata a falta de servizos sociais, sanitarios, de transporte ou mesmo de internet. Todo o que teña dificultades no rural, aféctanos para poder vivir. Ademais, os que nestes momentos estamos na agricultura somos persoas que tivemos que avanzar moito. Somos xente formada, que demandamos constantemente información: este é outro punto importante para entender o sentido da nosa existencia ■

Algunhas intervencións da asemblea da FRUGA:

Mariam Ferreira,

coordinadora técnica do sector forestal:

**“O NOSO MONTE
É MOITO MAIS
QUE MADEIRA”**

O monte galego representa un recurso de primeira magnitud tanto desde o punto de vista social e ambiental como tendo en conta aspectos puramente produtivos. Esta importancia reflíctese nos datos más salientabes do sector: o 69% da superficie da Galiza posúe uso forestal da que está arborada o 70%, isto é 1 millón catrocentas mil hectáreas, e a produción do monte galego representa máis do 6% do Produto Interior Bruto e xera 40000 empregos directos. O anteriormente relatado dá unha idea da importancia económica e territorial que o eido forestal posúe para o desenvolvemento do noso País.

No pasado o monte galego cumplía un papel fundamental dentro do Sistema Agrario Tradicional: A roza, a sementeira de cereais, o alimento para o gando (pastoreo), o estrume, a leña para quecerse e cociñar, a madeira para construir,...Este modelo comeza a mudar na década dos sesenta: As explotacións agrarias optan por un sistema produtivo baseado na intensificación e no emprego de alimentos concentrados.

Os aproveitamentos tradicionais, daquela, perden sentido, dando lugar ao abandono das terras de monte. Se sumamos o despoboamento das áreas rurais todas e todos coñecemos o resultado (caos territorial, incendios forestais, desregulación da fauna, aumento dos problemas sanitarios nas masas forestais... Somos conscientes da necesidade urgente de revertir esta situación, pois o potencial do monte galego é enorme e cómpre non desperdiçiar as numerosas oportunidades que se nos presentan.

É de sobra coñecida a triple funcionalidade do monte: A Produtiva, A Protectora, A Social.

Cando se nomea a función produtiva de imediato pensamos na Madeira, e certamente o monte produce madeira, pero non só. De igual interese resultan outro tipo de aproveitamentos. Os cogomelos, o gando, o mel, as plantas medicinais, os froitos pequenos e grandes, os recursos cinexéticos e da pesca,... a biomasa. Debido á posición xeográfica de Galicia e ás súas condicións climáticas, as taxas de crecemento vexetativo superan amplamente ás que se dan noutros recantos da Península.

Esta circunstancia permítenos obter maiores e mellores rendementos na producción. Por outra banda a crecente preocupación da sociedade

*As tasas de
crecemento
vexetativo superan
amplamente ás
que se dan noutros
recantos da
Península*

encol do cambio climático e o quecemento global lembranos a importante función que as masas boscosas desempeñan como fixadoras de dióxido de carbono. A función protectora abrangue cuestións tan esenciais como a loita contra a erosión do solo, regulación do ciclo hidrolóxico, o mantemento da biodiversidade,... Calquera de nós ten presente a Vaga de Lumes do 2006 e as graves consecuencias que a falta de cobertura vexetal produciu no outono dese ano: Inundacións, escoamentos de terra, ruína de bancos marisqueiros, desperfectos nas vivendas... De semellante importancia é a función social que o noso monte cumple nunha dupla vertente: o espaxemento e ocio, a práctica de deportes ao aire libre, a conservación e valorización do patrimonio, a educación e concienciación ambiental son exemplos da primeira póna da función social. A segunda das pónlas constitúa a xeración de emprego, o desenvolvemento de zonas deprimidas, a fixación de poboación no rural. Pero o fomento das potencialidades anteriormente descritas bate de cheo coas reducidas dimensións das leiras do monte: Cada propietario ou propietaria forestal posúe de 2 a 2 hectáreas e media, fragmentadas nun promedio de DEZ parcelas. Esta circunstancia limita a combinación de aproveitamentos e mesmo o desenvolvemento de algúns deles. A isto hai que engadir

as dificultades que ocasiona esta excesiva parcelación na xestión e ordenación dos recursos do monte. Ao tempo mérmasse a rendibilidade da explotación debido ao incremento dos custos. Experiencia xa temos... Os montes veciñais en man común, que representan como o acordo da veciñanza fai posíbel a explotación conxunta da terra, os pastos comunais, onde cada persoa era propietaria de certo número de animais pero o manexo do rabaño efectuábase conxuntamente, as augas, os camiños. Cómpre, xa que logo, continuar por esta vía. Encetouse un proxecto interesante coa creación da figura das Unidades de Xestión Forestal, as UXFor. Un sistema de ordenación e xestión en común de parcelas pertencentes a distintos propietarios e propietarias coa finalidade de facilitar a súa explotación e acadar unha maior rendibilidade. No ano de aplicación desta figura constituíronse xa máis de corenta Unidades de Xestión Forestal. Na actualidade fican paralizadas por decisión da Administración Galega, mais ven de constituirse unha plataforma en defensa das UXFor que ten como obxectivo principal o mantemento destas, suliñando a necesidade que ten o sector dunha ferramenta destas características. Chámense ou non UXFor, coidamos indispensábel un modelo de xestión conxunta dos predios forestais. Non podemos esquecer os problemas asociados á comercialización dos produtos do monte: en primeiro lugar, a ausencia dun mercado transparente e regulado que permita fixar prezos mínimos tal e como se realiza noutras producións agrarias (O Observatorio do Sector Lácteo, contratos homologados,...). En segundo lugar a dificultade para colocar no mercado certos produtos, de calidade indubidábel, ben por falta de tradición no seu consumo, ben pola competencia con produtos foráneos mellor situados. Por último a falta de industria transformadora vinculada ao sector, que peche o ciclo produtivo, xerrando valor engadido no País. Concluímos entón que é preciso deseñar unha política forestal clara e ambiciosa que dea resposta aos múltiples requirimentos expresados polo sector e que contribúa a reducir as numerosas eivas que na actualidade de este presenta.

PLATAFORMA EN DEFENSA DAS UXFOR

A Fruga participa activamente na defensa dun modelo de xestión comunal do Monte, imprescindíbel para o noso rural

O cambio de Governo na Xunta de Galiza trouxo consigo o intento de dinamitación dun bo número de iniciativas que, impulsadas pola Consellaria do Médio Rural, pretendían dinamizar e impulsar un modelo distinto de aproveitamento forestal, neste caso, buscando a xestión comunitaria das áreas forestais, algo imprescindible nun País onde existen ao redor de 600.000 propietarios e propietarias forestais, con parcelas en moitos casos moi pequenas que dificultan enormemente

propiedade da terra, facer unha xestión comunitaria condicionada polo sumatório de 15 hectáreas de terreo entre os e as distintas propietarias. Con este escenario, a sociedade rural mobilizouse para constituir esta Plataforma, à que se sumaron mesmo entidades que no seu dia foron extraordinariamente críticas, e querían ver nas UXFOR un modelo de explotación terrateniente do solo. É de agradecer, ainda que tarde, o seu cambio de postura. ■

non só xá as actuacións silvícolas sobre elas, como outros aproveitamentos: tamén dificultan seriamente o acceso á maior parte das axudas ofertadas desde as distintas administracións para actuar sobre a sua superficie.

As UXFOR (Unidades de Xestión Forestal) son a solución a esa fragmentación e a oportunidade de, sen perder a

Apresentación do Manifesto.

O martes 26 de Xaneiro apresentouse en Compostela o Manifesto elaborado pola Plataforma.

O mesmo remataba con duas reclamacións fundamentais: Respecto dos compromisos adquiridos coas UXFOR existentes e finalización dos procesos en marcha, e Apoyo decidido á xestión en común dos nosos montes como medida de potenciación da riqueza e benestar dos galegos e galegas.

Asemblea de afectad@s da ZEPA na Limia: O PP empéñase en dificultar a actividade agro-gandeira na comarca

O Partido Popular mobilizouse contra o anterior govello, xunto con outro sindicato que lle fixo de comparsa, para reclamar o que agora, no poder, esquece.

No pasado mes de Decembro aprobouse unha proposición non de Lei no Parlamento de Galiza sobre a derogación do Decreto de declaración Zona Especial de Protección de Aves na Limia (ZEPA).

Ao respecto da resolución adoptada no Parlamento Galego a Federación Rural Galega (FRUGA) quere facer as seguintes consideracions:

Entendemos que non se pode impor un Decreto que restrinxe as actividades agroandeiras dunha comarca economicamente tan relevante no contexto da provincia de Ourense

como a Limia.

Se apenas un mes antes se acepta por unanimidade dos grupos representados no Parlamento Galego o acordo de falar con todos os afectados/as antes da publicación do Decreto é polo que non se comprende a urxencia lexislativa ao respecto. No día de hoxe, que se pudo ter solventado a situación, o Grupo Parlamentario do Partido Popular vota en contra dos intereses dos labregos/as da comarca e o grupo do PSOE desinhibirse na mesma liña, o que permite manter en vigor o dito Decreto coas consecuencias que isto vai a ter sobre a realidade agropecuaria da Comarca.

A postura adoptada polo Partido Popular no Parlamento Galego entra agora aparentemente en contradiccion co manifestado

ao respecto polos seus alcaldes na Comarca da Limia e se non é así entendemos que o PP enganou á cidadanía, pódese interpretar que o apoio expreso e manifesto ás anteriores mobilizacións contra a publicación do Decreto supuñan unha mera instrumentalización eleitoralista.

A FRUGA segue mantendo que o Decreto ZEPA debe ser derogado para volta a dialogar coas partes e así consensuar antes o necesario Plan de Usos e Aproveitamentos.

Ante a negativa do Partido do Grupo do Goberno, PP, de non derogar o Decreto, FRUGA seguirá en favor da mobilización social e ao mesmo tempo esta estudiando a presentación dun contencioso contra o dito Decreto xa que isto ofrece desde o noso punto de vista moitas incertezas para o futuro agropecuario da comarca. ■

O dia 2 de Decembro a FRUGA apresentábase públicamente cunha Asemblea en Xinzo diante de 300 persoas que reclamaron da nosa organización a defensa das suas explotacións e actividades agrarias, perante as agresións da Administración.

A Xunta de Galicia escenifica o seu desinterese polo agro galego

Recorte de axudas para a producción de carne en extensivo para razas autóctonas

Amosa a sua insensibilidade e desprezo cara métodos sustentáveis de explotación da terra, as razas propias do País e a perda de renda das explotacións cárnica de montaña.

Lalin, Xaneiro de 2010.

Esta liña de axudas estableceuse por unha orde da Consellaria do Medio Rural publicada en Abril de 2008, motivada por distintos argumentos: Adecuar as axudas á filosofía da nova PAC, que falaba de focar a producción agrogandeira cara modelos mais respeitosos co medio ambiente e ao aproveitamento dos recursos naturais, ademais de satisfacer a demanda dos/as consumidores/as de produtos mais sanos e naturais. Tamén se buscaba promocionar o uso e a mellora racial do gando autóctono fomentando a sua utilización en sistemas extensivos. E finalmente, e o que pode ser mais importante sobre todo desde o punto de vista económico das explotacións, fomentar e axudar a desenvolver unha gandería baseada no pastoreo, no aproveitamento dos recursos propios das explotacións que revirte, por unha banda, nunha maior rendabilidade para os gandeiros e gandeiras e que ademais contribue a manter e conservar os ecosistemas do rural, evitando que fiquen no abandono, e, na maioria dos casos, previndo incendios forestais, xa que esas actividades desenvólvense maioritariamente en zonas de monte.

*Polo cálculos realizados
polos servizos técnicos
de FRUGA estamos a
falar de ao redor de
**UN MILLON
CINCOCENTOS MIL
euros que as
nosas explotacións
deixarían de ingresar***

A estas axudas concurriron un bo número de explotacións, non todas as que podían ser beneficiarias, mais era a primeira pedra cara a desenvolver e promocionar este tipo de actividades. Pois ben, xa na aprobación da primeira convocatoria destas axudas xurdiu o primeiro conflicto ao ficar un bó número de solicitantes fóra por un

erro na interpretación dos prazos de presentación da solicitude. Tentouse negociar coa Administración unha saída a eses expedentes (mais de cen), mais recebeuse a calada por resposta, e malia ter apresentado un bó número de recursos a ese proceso de adjudicación das axudas, a día de hoxe a Consellaria de Medio Rural encabezada por Juarez non contestou a ningún.

Pero o que non agardábamos é que se utilizara ese erro administrativo para tentar eliminar esa liña de axudas. Así, cando a

Consellaria voltou quitar a Orde en Xullo de 2009, apresentouna como a renovación do compromiso adquirido pola orden anterior, o cual xa facía pensar que poidera dificultar a incorporación de novas explotacións a esta liña.

Logo de seis meses de presentar a solicitude, o malestar xeralizouse, xa que a ningun lle chegaba a carta resolvendo ou non a solicitude. Pero non foi até o 11 de Xaneiro deste ano que a Consellaria publicou no DOG, con nocturnidade e alevosía, duas listas: unha de expedentes aprobados, e

outra de expedentes non aprobados.

Así, de un total de 1161 solicitudes aceitáronse 821 e deixaron fóra nada menos que 340: o 30 % das solicitudes. E non se empregou somentes a excusa de que algunha das solicitudes non supuñan unha renovación, xa que os recursos apresentados por mor das denegacións das solicitudes de 2008 ainda non foron respondidos: déixanse fóra un número importante de solicitudes de explotacións que foron beneficiarias da axuda na primeira convocatoria, que cumplían os requisitos para ser beneficiarios, e que aparecen no listado de non aprobados en base a argumentos falsos como superar a car-

Resposta da FRUGA

Para FRUGA resulta escandaloso que non se informe persoalmente aos e ás solicitantes de estado da sua solicitude, tal e como viña sendo habitual, e se empregue o DOG, xa que non é habitual que os gandeiros e e gandeiras consulten diariamente o dito diario para ver como van as súas solicitudes perante a Administración. É por isto que desde a Federación estamos a iniciar unha campaña de presentación de recursos individualizados, recursos que teñen que ser apresentados antes do 30 de Xaneiro, polo que facemos un chamamento a todos os

ga gandeira ou non ter o número suficiente de autóctonas.

Polos contactos que xa establecimos coa administración, non se van correxir os errores na adjudicación das axudas: vaise tirar para diante e deixar definitivamente fóra desta liña o total dos expedentes denegados, independentemente que a Xunta cometiera un erro, intencionado ou non (parece que intencionado) para recortar esta liña. De feito recortouse o total dos cartos da axuda á cuarta parte respecto á partida habilitada en 2008.■

afectados e afectadas a reclamar os seus direitos, para o que lles brindamos a nosa colaboración e asesoramento.

Ademais nestes momentos o noso Gabinete Xurídico está estudiando demandar vía xudicial á Administración Autonómica. Non menos grave é o desprezocara ás razas propias do País, xa que a maior parte delas, se non é por este tipo de axudas ficar en clara desvantaxe con outras razas de maior rendemento cárneo, polo que se está a por en perigo parte do noso patrimonio cultural e da riqueza xenética da nosa cabana gandeira.■

Información RURAL

VOCEIRO DA FEDERACIÓN RURAL GALEGA

FRUGA
FEDERACIÓN RURAL GALEGA

Rúa Varsovia
Área Central Local 33-A
1º Andar • Compostela

Telf. 981 558 172
Fax: 981 558 173
frugagaliza@gmail.com
www.fruga-galiza.org

TABOLEIRO DE ANUNCIOS

Esta é unha sección aberta e gratuita para tod@s @s soci@s de FRUGA. Se queres pór o teu anuncio, diríxete á túa oficina de FRUGA mais cercana, ou á tua entidade socia da Federación.

VÉNDENSE
CACHORROS DE
MASTIN LEONÉS,
CON PEDIGRÍ,
TELEFONO:
628.445.079

Curso de fertilización e poda no Baixo Miño: a FRUGA apostou pola formación

O pasado sábado día 12 de Decembro tivo lugar unha xornada práctica formativa con viticultores do Baixo Miño, Condado e Bueu, tomando como exemplo práctico os viñedos de Joaquín Álvarez Martínez "QUIN" en Goián e a finca das Eiras da Adega Terras Gauda foron analizadas diversas técnicas de poda, conducción e atado de videiras, para dita tarefa contouse coa participación do enxeñeiro da EVEGA (Estación de Viticultura e Enología de Galicia) Francisco Rego Martínez que na sua condición de técnico, investigador e divulgador atesoura mais de 30 anos de experiencia en viticultura.

Dende moi cedo, xa que a climatoloxía era inmellorable, foise a un viñedo situado na mesma ribeira miñota de Goián onde co propio propietario Joaquín Álvarez, que é todo un alma máter da viticultura na subzona do Rosal, e a presencia oportuna de outro viticultor de grande experiencia nas Rías Baixas como Antonio Álvarez, titular da finca Morgadío de Crecente na subzona do Condado, entre corte e corte da tesoura de Francisco Rego foise analizando a razón das solucións adoptadas no viñedo, así como unha mala poda condiciona o potencial productivo das videiras.

Francisco Rego resaltou a singularidade das conduccións adoptadas nesta comarca do Rosal onde se ten que conciliar unha viticultura de alto vigor e unha alta calidade que demandan os mercados, así foron analizadas as estructuras de cordón alto co sistema de "torna e vara" que é o mais común nesta zona miñota.

Francisco Rego apuntou que deberían ser implantados fincas de experimentación na zona para analizar outros sistemas como os clásicos cordóns baixos ou en espaldeira, ou como xase ten ensaiado en Portugal o sistema "Lis".

frente a tentación de obter altos rendementos a curto prazo. Posteriormente a comitiva de viticultores trasladouse a Finca d'As Eiras en Terras Gauda onde se contou coa presencia da Técnica Responsable do viñedo Rosa Mª Miguez, neste caso as conduccións analizadas eran diferentes, o viñedo esta en doble cortina con sistema Guyot, de "torna e vara" e Sylvoz. Neste caso foi discutido as alternativas técnicas que se tiñeron que por en marcha neste emblemático viñedo, como un didáctico exercicio teórico, tamén foron formuladas posibilidades de futuro.

Esta xornada técnica está encadrada nun Curso sobre Fertilización e poda na viña que se impartiu no Centro Social de S. Miguel de Tabagón (O ROSAL) asistindo 25 persoas no que se impartirán 30 horas totais de curso,

Tanto Joaquin Álvarez e Antonio Álvarez comentaron os problemas derivados da disponibilidade de viticultores debidamente adestrados, a disponibilidade de tempo e a remuneración da produción por parte das adegas elaboradoras, a consecuencia é que non sempre o mellor é posible, fundamentalmente a poda debe asegurar a sostenibilidade no tempo da produción

"Francisco Rego resaltou a singularidade das conduccións adoptadas nesta comarca do Rosal onde se ten que conciliar unha viticultura de alto vigor e unha alta calidade"

Documentos para o debate e a formación

“Debemos seguir en continuar coa reforma das estructuras do país”

Extracto da intervención no acto fundacional da compañeira do FRUGA

Iria Villar Rodal

Como dicía recentemente o Presidente Sarkozy de Francia: “a agricultura representa a nosa primeira industria, se pudermos sumar produción e transformación. O conxunto dos sectores citados suman na Galiza, apenas só a pé de finca, algo máis de 115 millóns de euros, pero só un sector moi pequeno en superficie como o viño factura mais de 100 millóns de euros se incluimos, efectivamente, a industria, a riqueza non é o que nos poden pagar na porta da explotación polo saco de patacas, o quintal de pan, o quilo de cenouras ou a ola de viño, se nón canta riqueza causa no país que se poidan vender acá ou fora das nosas fronteiras as patacas fritidas de Sarreaus, as caixas de viño da Ribeira Sacra, os mirabeis en almibar do Rosal, as nosas mellores empanadas de millo ou fariña trigo e cebolas da Limia, os pementos enlatados, e os grelos enlatados e licores e moitas más, a riqueza está na cadea de valor completa, polo que somos e xeramos riqueza. Falamos de labradores, traballadores de cooperativas, transportistas, maioristas, expendedores, grandes superficies, enólogos, soumillieres, gastrónomos, etc... Unha cadea de valor que parte da nosa terra e acaba en toda a xente, toda.

Ainda así cubrimos máis de 320 millóns de euros do que cubrimos unha mínima parte, ou xa non digamos os mais de 386 millóns de euros en pan, ou os 420 millóns de euros en

froitas, desde hai tempo somos importadores netos de alimento vexetais e apenas vendemos fora, mesmo somos unha das principais consumidoras de viño dunha coñecida denominación de orixe española. Esta situación veunos dada desde hai tempo e tivo moito que ver as políticas de desenvolvemento que se volcaron mais na emigración resignada que organizar o traballo no campo, xa que non faltan terras nen auga, e mesmo temos un dos

cesta da compra percorre miles e miles de quilómetros con cousas de nome raro ou non tan raro que veñen de sitios tan lonxanos.

A concentración urbana do consumo foi a máis polo que quedaron superadas as nosas tradicionais redes de mercados de fresco e de arrieiros e feiras comarcas.

Os tempos de crise intensifican o aumento das marcas brancas así como

a perda de identificación e desvalorización do noso traballo. Si, a crise agudizou unha tendencia histórica que favoreceu a concentración na distribución agroalimentaria a todos os niveis onde mesmo as industrias e cooperativas de base vense moitas veces sometidas.

As marcas brancas supoñen un salto máis na monopolización da venta ao ciudadán en detrimento da sancificada competencia, non hai pois tal competencia, as consecuencias de

“Temos un dos mellores climas mais equilibrados do planeta”

mellores climas más equilibrados do planeta.

O proceso chamado de globalización ou mundialización conformado pola imparable evolución do capitalismo que levou a niveis impensables hai tempo o actual tránsito de mercadurias, materias enerxéticas, minerais, e cómo non, alimentos. Cada vez da

todo isto é o aumento na presión sobre custes e marxes na cadea abajo onde nós os labregos estamos. Non podemos parar na lameira do desánimo, temos necesidades de encher coas nosas producións a cesta da compra de moitos cidadáns, a imaxe dos nosos productos é un valor intanxíbel que ben ➤

saben aproveitar cando conven, no sector do viño xa non asombra as repetidas gabanzas de críticos a nivel mundial sobre a calidade dos caldos das nosas ribeiras. Como dicíamos non escoitemos ás sereas do desánimo recurrente, repetimos, hai unha imaxe do producto que áinda existe,

tende as miles de terras abandonadas e que non queden mozos/as no campo.

Hai que acabar co estado de anarquía organizativa que precisamente alimentou este individualismo, sobre bases sustentables debemos producir organizadamente así como pro-

aparceladas e o Banco de Terras de Galiza, é unha obriga ética para os nosos goberno preservar a capacidade productiva da terra laborable, na que se debe penalizar os aproveitamentos forestais e o abandono especulativo. A quebra do modelo productivo baseado no cemento e tixolo

non pode seguir cegando máis sobre a realidade da nosa mais prezada industria e que non pode ser deslocada xamais.

Non deixar de lado as posibilidades de transformación na escala industrial ou artesanal que cubran todos os nichos. Reducir dependencia e custes favorece a sostibilidade....coñecer, experimentar e demandar da Administración as innovacións tecnolóxicas axeitadas á nosa realidade...baixar o uso de insuños externos, pechar ci-

clos económicos e proxectar a calidade nutritiva dos alimentos que elaboramos....son moitas cousas, certo, desta Federación Rural Galega que comenza esperamos poder querer os necesarios esforzos colectivos para que o que hoxe se fala teña unha expresión práctica do futuro que é maña e pasado, maos a obra. ■

hai unha experiencia cooperativa de base que mellora a nosa organización, agora temos un tecido urbano mellor comunicado onde podemos e debemos servir máis producto, lóxicamente coa debida presencia e calidade, todo esta na nosa capacidade de organizarnos social e economicamente. Como no viño eramos pouca cousa só tiñamos o camiño da calidade e xa levamos algúns pasos na internacionalización do sector, e temos pendentes a tarefa de recuperación do pan artesán coa nosa fariña de trigo país, a transformación da pataca da Limia, o relanzamento das comarcas de horta de sempre como no Rosal, a recuperación da fruticultura galega...moitas cousas.

Tamén é certo que a crise vai acabar con moita loubanza áo individualismo, que se decía era unha condición social necesaria para modernizar o campo. Este ideal individualista ten outra cara non tan ideal como foi o aumento das débedas aos bancos e o despilfarro de recursos, así se en-

cesar e vender organizadamente, temos o exemplo do Xapón na que os seus agricultores conseguem vender directamente máis do 30% da súa producción mesmo en grandes superficies propias.

Debemos seguir firmes en continuar coa reforma das estructuras do país, hai que crear polígonos exclusivos agrarios que aproveiten as terras

OS DOCUMENTOS PARA O DEBATE E A FORMACIÓN SERÁN UNHA SECCIÓN PERMANENTE DESTA PUBLICACIÓN.

EN CADA NÚMERO APARECERÁN ACHEGAS TANTO DOS TÉCNICOS E TÉCNICAS QUE DESENVOLVEN O SEU LABOR NA FRUGA E NAS SUAS ASOCIACIÓN, COMO DOS COMPAÑEIROS E COMPAÑEIRAS ORGANIZADOS E ORGANIZADAS NOS COMITÉS DE APOIO QUE A PROPIA FRUGA CRIOU COMO UNHA FERRAMENTA MÁIS PARA APROVEITAR OS COÑECIMENTOS DA AGRICULTURA, GANDEIRIA E MONTE DA GALIZA DOS MOITOS E MOITAS PROFISIONAIS QUE ANCILLAN UN RURAL GALEGO VIVO, DINÁMICO E CAPAZ DE AFRONTAR OS REPTOS QUE LLE DISPENSE O FUTURO

FRUGA afirma que o caciquismo partidista se instala na Consellaría

*A Consellaría do PP torpedea o Grupo Lácteo Galego, de novo volve aplicar a vella receita que utilizou Fraga con LARSA.
FRUGA vaticina unha operación similar coa planta de PULEVA en Lugo.*

Recientemente coñeceuse a noticia de que o propietario da planta transformadora de leite ubicada en Outeiro de Rei, pertencente ao “Grupo LechePascual”, decantouse por conceder, en réxime de aluguer con opción de compra, dita planta a unha presunta sociedade, chamada “Alimentos Lácteos”, liderada pola cooperativa “La Arzuan” e da que tamén fan parte outras catro cooperativas.

Para FRUGA o primeiro que chama a atención desta decisión é que se opta pola oferta máis débil de todas as que sairon á luz, ademais de ser coñecidas, por todo o mundo no sector, as dificultades de liquidez que arrastran estas cooperativas, especialmente “La Arzuan” e “Perpetuo Socorro”, que por outra parte, na práctica, son a mesma cooperativa, xá que a primeira adicase a recollida de leite e a segunda a vender a alimentación que consumen as vacas que dan o leite que recolle a primeira.

Resulta máis que chamativo para FRUGA que os directivos da maioría destas cooperativas sexan destacados militantes do PP. O presidente da cooperativa, que presuntamente, lidera a operación é o tenientealcalde (alcalde na sombra) do concello de Touro e por outra parte home de Romay Beccaría. Ligado a todo esto hai que lembrar que a decisión tómase despois dunha entrevista do Sr. Conselleiro co Sr. Tomás Pascual un día antes de se dar a coñecer

**RUÍZ MATEOS
Presidente de
NUEVA RUMASA,
podería ser o
“tapado” de toda
esta operación**

a noticia, cando parece ser que xá existía un preacordo asinado entre a opción liderada por FEIRACO e “Leche Pascual”.

É de destacar que o designado como xerente da sociedade receptora da planta é unha persoa que estivo ligada ao holding de empresas “Nueva Rumasa”.

Non se debe esquencer, e resulta sospeitoso, que este holding tamén optaba a facerse con esta planta. Desconfiamos que volva a pasar agora o que xá pasou no seu mo-

mento con LARSA, entregada ao capital francés contra dos intereses do sector lácteo galego, e que a planta de Outeiro acabe caendo nas maos de “Nueva Rumasa” previo paso pola sociedade “Alimentos Lácteos”, en detrimento da proposta apresentada pola mayoría das cooperativas galegas e que podería constituír o núcleo base do tan ansiado e necesitado Grupo Lacteo Galego. Con todos estes datos, e algúns más que teñen saído publicamente, podemos concluir que o Sr. Conselleiro actou de intermediario entre as cooperativas ligadas ao PP e o propietario da planta de Outeiro de Rei, que actuou de parte para favorecer os intereses partidarios de certos sectores do PP, e por último que esta operación aínda non está pechada e a planta aínda pode acabar en maos de empresarios alleos a Galiza. Para FRUGA a política da Consellería só se pode definir como caciquil, anti-galega e antisectorial. ■

José María Ruiz Mateo

O HUMOR DE XOSÉ LOIS

www.forga.org
www.cigrede.org
www.galizacig.org

en galego
 sabes más e, por riba,
sabes todo

**SOLICITA INFORMACIÓN E INSCRÍBETE NOS NOSOS LOCAIS, NO TELÉFONO 981 558172
 OU NO CORREO ELECTRÓNICO frugagaliza@gmail.com.**
CURSOS FINANCIADOS POR:

FORMACIÓN

PRÓXIMOS CURSOS DE
 FORMACIÓN A DESENVOLVER
 POR FRUGA:

PRODUCIÓNS NO MEDIO RURAL.

Con especial atención aos tratamentos fitosanitarios e enxerta na viña.
 Prácticas de enxerta na viña.

Comarca do Rosal.

Duración do curso: 30 horas.

**AS NOVAS TECNOLOXÍAS NO
 MEDIO RURAL.**

Introdución xeral ao paquete básico de Office. A ofimática aplicada ás explotacións agrogandeiras. Páxinas Webs e recursos máis frecuentes na rede: Six Pac, Banco de Treras, información agraria, etc.

Un curso na provincia da Coruña, outro na de Lugo e outro na provincia de Ourense

Duración dos cursos: 40 horas.

GANDERÍA EXTENSIVA.

Orientado ao gando vacún de carne. Cuestións técnicas na determinación de superficies e axudas públicas. Aproveitamento e utilización de praderías. Manexo de gando vacún.

Comarca da Fonsagrada.

Duración do curso: 30 horas.

**DIVERSOS APROVEITAMENTOS
 DO MONTE.**

Situación do sector forestal e lexislación forestal. Diversos aproveitamentos do monte: madeira, pastoreo, cogumelos, pequenos froitos, etc. Uso social e ecolóxico do monte. Viaxe didáctica.

Dous cursos a confirmar lugar.

Duración dos cursos: 30 horas.

XUNTA DE GALICIA
 CONSELLERÍA DE EDUCACIÓN
 E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA
 Secretaría Xeral de Política Lingüística

XUNTA DE GALICIA
 CONSELLERÍA DE TRABALLO
 E BENESTAR

UNIÓN EUROPEA
 "O FSE invita no seu futuro"